

[Grünbaum.]

side 12, tabel 5, se, at den direkte skat til staten i skatteåret 1966-67 udgjorde 6.130 mill. kr., mens den i 1967-68 — altså det skatteår, vi er inde i nu — kun er 5.960 mill. kr. Dette er realiteten: den direkte skat til staten som følge af skatteomlægningen steg slet ikke fra 1966-67 til 1967-68.

Nå, alt dette er nu kun af historisk interesse. Hvad det drejer sig om konkret i dag, er udskrivningen af den direkte statsskat for skatteåret 1968-69.

Hvad gør regeringen så nu, da det er den, der har ansvaret for skatteudskrivningen? Hvad gør de tre partier? Ja, vi kender svaret: finansministeren og regeringen vil ikke anvende moms til en skatteomlægning; tværtimod vil man gøre lige det modsatte af, hvad de tre partier selv har krævet — man vil lægge moms ovenpå, også den yderligere forhøjelse af moms med de 2½ pct.

Nu skal jeg ikke være den, der vil kritisere en regering for at gennemføre en stram finanspolitik, hvis en sådan er nødvendig. Men er den foreslåede meget stærke finanspolitiske stramning nødvendig? Det er jo et spørgsmål. Vi er bekymrede for, at konsekvensen bliver arbejdsløshed og stagnation i erhvervslivet, og vi må understrege, at den stærke stramning ikke havde været nødvendig, såfremt de tre partier havde handlet sagligt i stedet for usagligt ved afstemningen den 15. december. Det er denne helt forkerte og helt usaglige politik, der nu koster skatteyderne og erhvervslivet dyrt. Vi forstår udmærket godt hensynet til betalingsbalancen, men vi kan slet ikke godtage denne stærke stramning i en periode med under efterspørgsel på det danske hjemmemarked. Der er ledig arbejdskraft, og der er uudnyttet kapacitet i erhvervslivet. Det er i klar modstrid med en moderne økonomisk politik, at man nu vil stramme så stærkt, at der, som det fremgår af Den Økonomiske Årsoversigt, ikke bliver plads til nogen som helst udvidelse af efterspørgslen til privat forbrug og kun plads til en beskedent forøgelse af investeringerne i erhvervslivet. Hvilke erhverv vil have mod på at investere under sådanne forhold? Produktion og beskæftigelse vil blive stærkt hæmmet. Selv om vi kan regne med en forøgelse af eksporten, vil dette ikke kunne

rette tilstrækkeligt op på den samlede produktion og beskæftigelse, hvilket også fremgår af Økonomisk Årsoversigt. Det må ikke glemmes, at hovedparten af industriens produktion afsættes på hjemmemarkedet. Vi mener derfor, at det ikke kun vil være økonomisk forsvarligt, men tværtimod særdeles gavnligt og nødvendigt for udviklingen i Danmark i 1968-69, at den forbrugsbegrænsning, som regeringens lovforslag sigter på, bliver afsvækket.

Allerede ved forhandlingerne om forhøjelsen af merværdiafgiften med de 2½ pct. meddelte vi, at vi ikke anså de af finansministeren foreslåede kompensationer for de laveste indtægter for tilstrækkelige. Ud over den nu af finansministeren tiltrådte forhøjelse af det særlige børnetilskud for enlige mødre og fædre foreslår vi derfor en forhøjelse af persontilskuddene med 50 pct., det vil sige en forhøjelse svarende til forhøjelsen for de almindelige børnetilskud, idet forholdet jo ellers er det, at en del personer med disse meget lave indtægter ikke vil få kompensation for momsforhøjelsen. Det gælder bl. a. læringe og ungarbejdere, der ikke opnår børnetilskud, når de er fyldt 18 år, eller i øvrigt falder uden for ordningen, når de er undergivet selvstændig beskatning. Men det gælder også andre grupper med de laveste indtægter. Det er den ene side af sagen, kompensationerne. Ud over dette har vi foreslået, at en del af den merindtægt, der kommer ind gennem den nu foretagne momsforhøjelse, benyttes til en vis skatteomlægning. Vi foreslår, at man bruger en beskedent del af pengene til en videreførelse af skatterformen på to punkter, nemlig dels en nedsættelse til 17 pct. på det første lange stræk på skatteskalaen, det såkaldte proportionalstræk, dels en forlængelse af dette stræk fra en skala-indkomst på 17.000 kr. til 18.000 kr., altså en forlængelse med 1.000 kr. Det svarer for forsøgere til henholdsvis 27.000 kr. og 28.000 kr. før foretagelse af personfradraget på de 10.000 kr., men efter eventuelt hustrufradrag og efter de fradrag, som skatteyderne selv kan foretage på selvangivelsen.

Disse to forbedringer af skatteskalaen vil på skatteårsbasis koste 295 mill. kr. eller ca. 235 mill. kr. i det kommende finansår. Forslaget om forhøjelsen af persontilskud-